

Warszawa, dnia 15 stycznia 2025 r.

Sygn. akt KR II R 62/22

BKW-II.9130.37.2024

POSTANOWIENIE

Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich w składzie:

Przewodniczący Komisji:

Arkadiusz Myrcha

Członkowie Komisji:

Paweł Lisiecki, Christian Młynarek, Sławomir Potapowicz, Anna Tarczyńska, Adrian Wasielewski,

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2025 r. na posiedzeniu niejawnym

wniosku A R B z dnia 26 listopada 2024 r. oraz 30 listopada 2024 r. w zakresie uzupełnienia decyzji Komisji nr KR II R 62/22 z dnia 13 listopada 2024 r., wydanej w sprawie nieruchomości położonej w Warszawie przy al. Niepodległości 138,

z udziałem stron:

Miasta Stołecznego Warszawy, I D M M M H

A R B K A B W

S B M B A M M H

P T S R K L C L M D

na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. z 2021 r. poz. 795; dalej: ustawa z dnia 9 marca 2017 r.) w zw. z art. 111 § 1 i 1 b ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572; dalej: k.p.a.) w zw. z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.,

postanawia:

1. odmówić uzupełnienia decyzji Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich nr KR II R 62/22 z 13 listopada 2024 r.;
2. na podstawie art. 16 ust. 3 i 4 ustawy z 9 marca 2017 r., zawiadomić o wydaniu niniejszego postanowienia poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 26 listopada 2024 r. (data wpływu: 3.12.2024 r.), zatytułowanym „WNIOSEK o uzupełnienie, sprostowanie, wykładnię treści decyzji”, A: [ ] R [ ] B [ ] wniósł o uzupełnienie decyzji Komisji do spraw reprywatyzacji nieruchomości warszawskich nr KR II R 62/22 z dnia 13 listopada 2024 r. o:

1. uzupełnienie informacji o postępowaniu wstępnym, postępowaniu sprawdzającym czyli postępowaniach poprzedzających postępowanie rozpoznawcze;
2. uzupełnienie decyzji o wyjaśnienie czy Opinia została dostarczona w przepisowym terminie 14 dni i czy Rada wносиła o przedłużenie terminu do wydania Opinii;
3. uzupełnienie decyzji o wskazanie przepisu, który umożliwił Komisji zawiadomienie osób nieżyjących poprzez ogłoszenie publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości;
4. uzupełnienie decyzji o informację, czy Rada wydała Opinię zgodnie z treścią ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI z dnia 10 kwietnia 2018 r. w sprawie regulaminu działania Komisji do spraw reprywatyzacji nieruchomości warszawskich;
5. uzupełnienie decyzji o opinię Rady, Rada zobowiązana została do Wydania Opinii, w czasie przed uchwałą 1/23 Siedmiu Sędziów;
6. uzupełnienie decyzji o informację i wskazanie czyje środki finansowe zostały zaangażowane w odbudowę budynku;
7. uzupełnienie decyzji o informację czy wyodrębnienie 17 lokali, ich reprywatyzacja i wyprowadzenie z zasobów mieszkaniowych m.st. Warszawy odbyło się zgodnie z prawem;
8. wyjaśnienie powodów, dla których Komisja nie uwzględniła prośby Prezydenta m.st. Warszawy i nie odniosła się do Uzasadnienia w wyrokach, mówiącego, że postępowania się nie wszczyna, jeśli od zakończenia postępowania minęło 10 lat;
9. wyjaśnienie, dlaczego nadrzędne nad przepisami o Komisji, Uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego (1/23) nie są przez Komisję respektowane;
10. sprostowanie zapisu dot. treści dekretu warszawskiego;
11. uzupełnienie decyzji o przedstawienie stanowiska Komisji dotyczącego wykupu mieszkań przez lokatorów i tym samym wyprowadzania z zasobów mieszkaniowych m.st. Warszawy dziesiątek lokali mieszkalnych przejętych działaniami Komisji wobec prawowitych właścicieli nieruchomości warszawskich;

12. sprostowanie twierdzenia Komisji, że nabycie spadku jako czynność nieodpłatna nie prowadzi do „nieodwracalnego skutku prawnego”;
13. sprostowanie półprawdy, że postępowanie rozpoznawcze nie zostało wszczęte na wnioski jednego z lokatorów, ale – z urzędu, z uwagi na pismo Biura Spraw Dekretowych Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 7 września 2022 r.;
14. podanie podstawy prawnej zawieszenia postępowania administracyjnego wszczętego na osoby nieżyjące, postępowania nieistniejącego w rozumieniu prawa, ponieważ wszczęte zostało na osoby nieżyjące;
15. uzupełnienie decyzji o informację dot. wniosku strony o utrzymanie w mocy decyzji reprivatyzacyjnej, wydania decyzji w stosunku do osoby nieżyjącej;
16. uzupełnienie decyzji o wyjaśnienie przestępczych procedurów jednoznacznie wskazujących, że Pan G: i Pan N: posłużyli się materiałami tajnymi, będącymi w zasobach Komisji;
17. uzupełnienie decyzji dot. informacji, że nie wszczyna się postępowania, jeśli od wydania decyzji upłynęło 10 lat.

Pismem z dnia 30 listopada 2024 r. (data wpływu: 6 grudnia 2024 r.), zatytułowanym „WNIOSEK O UZUPEŁNIENIE DECYZJI”, A R B wniosł o:

1. czytelne sprostowanie podstawy prawnej oraz faktycznej rozstrzygnięcia;
2. sprostowanie nieprawidłowego pouczenia;
3. sprostowanie pomyłki pisarskiej w treści uzasadnienia decyzji w sposób określony w treści wniosku.

Zgodnie z art. 111 k.p.a., strona może w terminie czternastu dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji zażądać jej uzupełnienia co do rozstrzygnięcia bądź co do prawa odwołania, wniesienia w stosunku do decyzji powództwa do sądu powszechnego lub skargi do sądu administracyjnego albo sprostowania zamieszczonego w decyzji pouczenia w tych kwestiach. Organ administracji publicznej, który wydał decyzję, może ją uzupełnić lub sprostować z urzędu w zakresie, o którym mowa w § 1, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji. Uzupełnienie lub odmowa uzupełnienia decyzji następuje w formie postanowienia. W przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w § 1b, termin dla strony do wniesienia odwołania, powództwa lub skargi biegnie od dnia jego doręczenia lub ogłoszenia.

Odnosząc się do wniosków w zakresie uzupełnienia decyzji Komisji nr KR II R 62/22 z dnia 13 listopada 2024 r., w sposób szczegółowo opisany w treści wniosków, wskazać należy, że żądania objęte wnioskami leżą poza granicami sprawy, mającej za przedmiot kwestię uzupełnienia decyzji wyznaczoną przez art. 111 k.p.a. Podnoszone przez wnioskodawcę zarzuty

i zbieżna z nimi argumentacja wniosków o uzupełnienie decyzji nie dotyczą istoty uzupełnienia decyzji administracyjnej.

W postępowaniu, w którym organ ocenia wnioski o uzupełnienie wydanej przez siebie decyzji, organ nie może ponownie rozstrzygać sprawy i przytaczać bądź rozwijać argumentacji swojego rozstrzygnięcia. Strona może żądać uzupełnienia decyzji wyłącznie co do rozstrzygnięcia bądź co do prawa do wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Przepis bowiem art. 111 § 1 k.p.a. wyraźnie zawęża dopuszczalność uzupełnienia decyzji administracyjnej wyłącznie do katalogu obejmującego: rozstrzygnięcie (art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a.), pouczenie strony o trybie odwoławczym (art. 107 § 1 pkt 7 k.p.a.) oraz pouczenie strony o możliwości wniesienia skargi do sądu administracyjnego (art. 107 § 1 pkt 9 k.p.a.). Zarzuty co do pozostałych elementów decyzji mogą być objęte zarzutami odwołania w przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Decyzja wymaga zatem uzupełnienia, gdy jest niekompletna, a więc zawiera rozstrzygnięcie, które jest niepełne oraz nie zawiera pouczenia o zakresie i trybie weryfikacji decyzji lub też zamieszczone w niej pouczenie nie daje pełnej informacji co do uprawnień stron.

Z taką sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie, albowiem decyzja Komisji nr KR II R 62/22 z dnia 13 listopada 2024 r., wydana w przedmiocie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 1 sierpnia 2013 r. nr 285/GK/DW/2013, dotycząca ustanowienia prawa użytkowania wieczystego do części gruntu nieruchomości położonej w Warszawie przy al. Niepodległości 138, oznaczona w ewidencji gruntów jako dz. ew. nr 42 z obrębem 1-01-10, zawiera wszystkie konieczne elementy decyzji administracyjnej tj. oznaczenie organu administracji publicznej, oznaczenie daty wydania, powołanie podstawy prawnej rozstrzygnięcia, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, jest opatrzona podpisem Przewodniczącego Komisji z podaniem jego imienia i nazwiska, a także zawiera pouczenie o prawie wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Poza tymi elementami brak jest podstaw prawnych do uzupełnienia decyzji.

Jako że uzupełnienie decyzji administracyjnej w trybie art. 111 k.p.a. może dotyczyć tylko rozstrzygnięcia lub prawa odwołania (skargi), to nie może dotyczyć uzasadnienia, a argumentacja wniosku o uzupełnienie decyzji obejmuje kwestie wkraczające w uzasadnienie decyzji. Uzupełnienie decyzji nie może objąć uzasadniania decyzji, a zarzuty merytoryczne do decyzji zawarte we wniosku o uzupełnienie sprowadzają się do kwestionowania ustaleń organu zawartych w uzasadnieniu decyzji, na którą złożona została skarga do sądu administracyjnego.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 30 listopada 2023 r., III FSK 5075/21, stwierdził, że z art. 111 § 1 k.p.a. wynika, iż organ nie może uwzględnić żądania strony co do

uzupełnienia orzeczenia, jeżeli żądanie to wykracza poza zamknięty katalog ustawowych elementów podlegających uzupełnieniu. W oparciu o art. 111 k.p.a. nie jest także dopuszczalne sprostowanie podstawy prawnej oraz faktycznej rozstrzygnięcia (zob. wyrok NSA z dnia 22 marca 2002 r., V SA 3051/01, 109324).

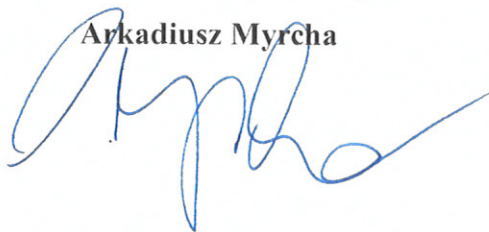
Mając na uwadze powyższe, w świetle art. 111 § 1 k.p.a., brak było podstaw do uzupełnienia decyzji, gdyż żądanie uzupełnienia decyzji wykraczało poza zamknięty katalog ustawowych elementów podlegających uzupełnieniu.

Reasumując, należało odmówić uzupełnienia decyzji nr KR II R 62/22 z dnia 13 listopada 2024 r. Wobec powyższego Komisja na podstawie powołanych powyżej przepisów, orzekła jak w sentencji.

Rozpoznanie wniosków w zakresie sprostowania i wyjaśnienia treści przedmiotowej decyzji nastąpi odrębnym postanowieniem.

Przewodniczący Komisji

Arkadiusz Myrcha

Pouczenie:

1. Zgodnie z art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. niniejsze postanowienie jest ostateczne.
2. Zgodnie z art. 16 ust. 3 i 4 tej ustawy zawiadomienie o wydaniu postanowienia uważa się za dokonane po upływie 7 dni od dnia publicznego ogłoszenia.
3. Zgodnie z art. 111 § 1 b k.p.a. uzupełnienie lub odmowa uzupełnienia decyzji następuje w formie postanowienia; natomiast art. 111 § 2 k.p.a. stanowi, że w przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w § 1b, termin dla strony do wniesienia odwołania, powództwa lub skargi biegnie od dnia jego doręczenia lub ogłoszenia.

